BESCHRIJVING

VAN

Lycaena Bathinia Snell.

nov. spec.

Daar ik van deze kleine Lycaena, waarvan ik twee mannen van 22 mm. vlugt voor mij heb, geene beschrijving of afbeelding kan vinden, wenschte ik haar als eene nieuwe soort te beschrijven. Met de europesche, of beter gezegd, palaearktische soorten vergeleken, is het duidelijk dat zij door den vleugelvorm, en de witte, regelmatig zwart gevlekte franje tot de groep behoort die door *Lyc. Bavius* Eversm., *Baton* Bergstr., *Orion* Pallas en *Panoptes* Hübn. wordt vertegenwoordigd. Zij onderscheidt zich echter duidelijk van die soorten door de onderzijde die op witten, of bleekleemgeelen, hier en daar grijs bestoven grond wel de gewone, zoogenaamde Lycaeniden teekening vertoonen, maar waar de vlekken allen min of meer vierkant zijn.

Sprieten zwart, wit geringd. Palpen wit, de haren boven aan lid 2, het eindlid aan de achterzijde zwart. Vleugels gewoon gevormd, de voorrand der voorvleugels vrij vlak, hun achterrand regelmatig gebogen, ook die der achtervleugels welke geen zweem van een staartje vertoonen en wier staarthoek vrij stomp is. Bovenzijde paarsblaauw, zonder middenvlekken, de franjelijn (doch alleen deze), niet de achterrand, zooals bij *Panoptes*, dik zwart; franje wit, op de uiteinden der aderen regelmatig zwart gevlekt.

Onderzijde bij het eene exemplaar bleek leemgeel, bij het andere, frisschere, vrij helder wit; zij is aan den wortel en langs den binnenrand der vleugels tot ader 4 dun donker grijs bestoven, ook het aderbeloop der voorvleugels is ten deele donker grijs ge-

kleurd. Middencel der voorvleugels op twee derden met twee ineengevloeide grijsbruine vlekjes, op de dwarsader met eene grootere langwerpige: daarboven de voorrand, in de cellen 10 en 11 met twee kleine. De nu volgende, zoogenaamde boogrij, is vrij onregelmatig en hoekig, Zij begint boven met twee vlekken waarvan die aan den voorrand in het midden wit is. Dan volgt eene sterk uitspringende vlek in cel 5, hierop twee, ongeveer onder de beide bovenste staande, in de cellen 3 en 4, eindelijk twee, meer binnenwaarts, bijna onder de vlek op de dwarsader geplaatste in de cellen *1b* en 2.

Op de achtervleugels zijn de vlekken, welke op de voorvleugels zich vrij eenkleurig voordoen, in het midden smal licht. Eene kleine ziet men bij den wortel van cel 8, eene grootere, meer buitenwaarts in cel 7, in de middencel twee (voor en op de dwarsader), bij den wortel van cel *1c* weder eene kleinere en eindelijk twee op de tweede helft van cel *1b*. De dan volgende boogrij is ook hier zeer onregelmatig. Zij begint met twee vlekken in de cellen 7 en 6, de onderste, grootere is meer buitenwaarts geplaatst. Ver van deze door eene, de grondkleur van den vleugel vrij zuiver vertoonende ruimte gescheiden, komen dan de volgende vlekken der boogrij. Zij vormen eerst eene vrij schuine, het beloop van den achterrand volgende, maar ongebogen reeks van vier stuks, waarvan de bovenste vrij nabij de vleugelpunt staat, de tweede op de helft van cel 4 en de beide volgende op een derde der cellen 3 en 2. De rij wordt besloten door een meer buitenwaarts geplaatst vlekje in cel *1c*.

Randteekening onduidelijk, zonder rood tusschen de vlekken. Op de voorvleugels bestaan zij uit eene onafgebroken reeks van naar onderen in grootte toenemende vlekken en stippen daarachter; op de achtervleugels ziet men van de geheele randteekening niet meer dan eenige vlekkige sporen. Slechts twee ronde vlekjes, aan het eind der cellen 2 en *1c* zijn iets zwarter en het eerste vertoont een paar groen zilveren schubben.

Borst, buik en pooten als de grond van de onderzijde der vleugels gekleurd.

Het wijfje is mij onbekend.

Door grootte, vleugelvorm, bonte franje en aanleg van teekening der onderzijde herinnert deze Lycaena ook aan *Chilades Pontis* Elwes, Proc. Zool Soc. of London 1887 p. 446, *id.*, Trans. Ent. Soc. of London 1888 p. 384 pl. VIII fig. ♂, maar de bovenzijde wordt beschreven als «dull purplish black with faint green, or, in some lights, purplish reflections», dus geheel anders. Andere verwanten ken ik niet.

Beide exemplaren zijn door wijlen C. L. Blume op Java gevangen en bevinden zich in de collectie van het Leidsch Museum.